

РЕШЕНИЕ

№ 7584

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7940** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от М. Х. Х., против издадената от началника на 08 Районно управление – СДВР ЗАПОВЕД, № 3383з-19/07.02.2021 г. в частта, касаеща жалбоподателя – „младши инспектор“ – полицай в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна Полиция“ в същото управление, за наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от шест месеца.

Подателят на жалбата лично и с помощта на упълномощен адвокат я поддържа, като ангажира показания на свидетелите Ж. Я. Ж. (полицай от състава на автопатрула), Г. Х. Г. – полицейски инспектор, командир на взвод. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед. Претендира се възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът не се явява, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Доказателствата, представени изцяло от ответника и приобщени по делото без оспорване от страна на жалбоподателя, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Жалбата е процесуално допустима, а по същество е и основателна.

С обжалваната Заповед, № 3383з-19/07.02.2021 г., според текста на същата, на жалбоподателя М. Х. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от шест месеца, за това, че: като назначен на 04.06.2021 г. от

19 часа, до 07 часа на 05.06.2021 г. в състава на автопатрул 141, заедно с полицай Ж. Ж. (свидетеля), за времето от 00, 30 часа, до 01 часа е следвало да заеме установъчен пункт (УП) № 2, но за времето от 00, 40 часа, до 01 часа не се е намирал на пункта, като за това не е докладвал в радио-ефира в оперативната дежурна част (ОДЧ) на районното управление. Деянието (бездействието) на жалбоподателя М. Х. е квалифицирано като неизпълнение на служебните задължения (чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР), произтичащи от т. 19 от частта „Допълнителни и конкретни задачи“ от Разпореждане № УРИ 3383р-17911/04.06.2021 г., издадено от началника на 08 РУ-СДВР, а именно: „при незаемане на УП своевременно да докладва на ОДЧ“. От обстоятелствената част на заповедта, както и от цитираната в нея докладна записка от началника на Група „Охрана на обществения ред“ – 08 РУ се установява и не се оспорва от жалбоподателя, че: като назначен на 04.06.2021 г. от 19 часа, до 07 часа на 05.06.2021 г. в състава на автопатрул 141, заедно с полицай Ж. Ж., жалбоподателят е бил длъжен да се намира на установъчен пункт (УП) № 2, за времето от 00, 30 часа, до 01 часа, но в 0, 28 часа патрулът е изпратен на адрес в[жк], блок 167 по сигнал за нарушаване нощната тишина. Малко след това обаче, в 0, 40 часа служителите са уведомени, че сигналът „отпада“. Именно поради това дисциплинарнонаказващият орган е счел, че след 0, 40 часа и до 01 часа АП 141, в състава на който е бил и полицай М. Х. е следвало да се намира на УП № 2 за „остатъка от времето“, но полицаите не били там през този период и за този факт не докладвал в радио-ефира, на оперативната дежурна част. Предвид вмененото нарушение на т. 19 от частта „Допълнителни и конкретни задачи“ от Разпореждане № УРИ 3383р-17911/04.06.2021 г., дисциплинарното обвинение е за бездействие, изразяващо се в недокладване своевременно на ОДЧ за това, че УП не е зает.

Неизпълнението на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, съответно - неизпълнението на служебните задължения са регламентирани с нормите на чл. 194, ал. 2, т. 1, т. 2 ЗМВР, като дисциплинарни нарушения. Каза се, че деянието на полицай М. Х. е квалифицирано по чл. 194, ал. 1, т. 2 – неизпълнение на служебните задължения, но описаните в процесната заповед факти и обстоятелства, както и диспозитива на дисциплинарното обвинение сочат на нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 1, а именно - неизпълнение разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, понеже издаденото от началника на 08 РУ – СДВР Разпореждане № УРИ 3383р-17911/04.06.2021 г. представлява такъв акт. За нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 1 ЗМВР обаче, предвид императивната норма на чл. 200, ал. 1, т. 15 се налага дисциплинарно наказание „порицание“, но не „писмено предупреждение“, каквото е наложено с процесната заповед. Хипотезата на „неизпълнение разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове“ не е предвидена като материалноправно основание по чл. 199, ал. 1 ЗМВР, за налагане на наказание „писмено предупреждение“. Неправилната квалификация на дисциплинарното обвинение е съществено нарушение, което пряко засяга правото на защита.

Съдът приема за неоснователно възражението, че ответникът не е спазил изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В заповедта е цитирано писмено възражение от М. Х., с № УРИ 3383р-21910/07.07.2021 г. (л. 24 от делото), с което е възразил срещу Справка, рег. № 3383р-21152/01.07.2021 г. (л. 48), подписана от комисията за проверка, назначена със заповед на началника на 08 РУ – СДВР, от

07.06.2021 г. (л. 27). Това възражение, според Съда представлява писмено обяснение, което наказващият административен орган е заявил изрично, че приема като такова. Установява се още, че след като се запознал с вече цитираната справка от 01.07.2021 г., на 07.07.2021 г. полицаи М. Х. е заявил изрично с искане по чл. 205, ал. 3, ал. 4 ЗМВР (л. 22 от делото) желание да бъде подпомаган в дисциплинарното производство от адвокат. По това искане се е произнесла дисциплинарната комисия, отхвърляйки го като несъстоятелно и приемайки, че не следва да бъде подпомаган от адвокат, понеже се касае за дисциплинарна проверка, а не за дисциплинарно производство. Съдът не споделя това становище и намира за основателно жалбоподателското възражение, че неучастието на адвокат е нарушило правото му на защита. Действително, с цитираната вече заповед от 07.06.2021 г. началникът на 08 РУ- СДВР е разпоредил извършването именно на проверка, по смисъла на чл. 205, ал. 2 ЗМВР „на фактите и обстоятелствата, описани в Докладна записка, рег. № 3383р-18078/04.06.2021 г., като се установи, допуснато ли е нарушение на служебната дисциплина и кой е неговият извършител“. Разликата между проверката и дисциплинарното производство е, че последното се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Комисията обаче, освен че не е била компетентна да се произнесе по искането, не е съобразила и нормата на чл. 208 ЗМВР, според която, „при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 – 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението“. Следователно, правото на полицейския служител М. Х. да се ползва от адвокатска защита не е било ограничено. На лице е и друго нарушение на установените със ЗМВР (чл. 207, ал. 4) и с чл. 10, ал. 2 АПК процесуални правила. Докладната записка, рег. № 3383р-18078/07.06.2021 г., с която се предлага на началника на 08 РУ - СДВР да разпореди дисциплинарна проверка е изготвена от началника Група „ООР“ Г. Д., който впоследствие е определен и за член на комисията, на която е възложена проверката и която е предложила да бъде наложено дисциплинарното наказание. Така е нарушен принципът на самостоятелност и безпристрастност, понеже съществуват основателни съмнения за заинтересованост у началника на Група „ООР“, наказващият административен орган да удовлетвори предложението му за налагане на дисциплинарно наказание. Задължението за неучастие (отстраняване) на заинтересовано от изхода на производството длъжностно лице е императивно. В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 3383з-19/07.02.2021 г., макар да е издадена от компетентен административен орган представлява материално и процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, жалбата против който следва да бъде уважена. В тази връзка е основателно (чл. 143, ал. 1 АПК) искането за възстановяване на жалбоподателя разносните за делото – 10 лева държавна такса и 500 лева заплатено на адвоката възнаграждение. Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. второ, вр. чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от М. Х. Х. издадената от началника на 08 Районно управление

– СДВР ЗАПОВЕД, № 3383з-19/07.02.2021 г. в частта, касаеща жалбоподателя – „младши инспектор“ – полицаи в Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна Полиция“ в същото управление, за наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – МВР да възстанови на М. Х. Х.

– ЕГН: [ЕГН] разноските за делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 510 лв. (петстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: